

תת"ע 4065/04/19 - מדינת ישראל נגד ח'רובי זידאן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4065-04-19 מדינת ישראל נ' ח'רובי זידאן
תיק חיצוני: 14116016602

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ח'רובי זידאן

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.5.19 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לתמרור 402 המוצב במקום, ונגזר עליו קנס בסך 700 ₪.

3. המבקש טען כי לא קיבל את הזימון לדין וכי באישור המסירה צוין "לא נדרש" אך לא מצוין כי הודעה בדבר דואר רשום הושארה למבקש. טען כי ניגש לסניף הדואר המרכזי בשובו שלו לצורך בירור הסיבה בגינה לא קיבל הודעה על קיומו של דבר דואר רשום, ונמסר לו כי לא קיים דואר רשום שמספרו מצוין על גבי אישור המסירה. טען כי אישור המסירה פגום וכי חסרים בו פרטי הדואר ובנסיבות אלה נסתרה חזקת המסירה. טען כי נודע לו אודות פסק הדין שניתן בהעדרו רק לאחר שקיבל דרישה להפקיד את רישונו במשרד הרישוי בחודש אוגוסט 2020. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו וטען לקיומם של כשלים ראייתיים בדו"ח. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש לקבל יומו בבית המשפט.

4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש סירב לחתום על הודעת תשלום הקנס ואמר לשוטרי במועד ביצוע העבירה "אין לי מה להגיד". טענה כי הודעת תשלום קנס נשלחה בדואר רשום לכתובת המבקש המעודכנת במשרד הפנים ואישור המסירה חזר בציון "לא נדרש", ובהתאם לתקנה 44 לתקסד"פ חזקת המסירה עומדת בעינה. טענה כי המבקש לא הוכיח טענתו בדבר עיוות דין ולאור האמור יש לדחות הבקשה.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. יצוין כי על גבי אישור המסירה מופיעים תאריך, שם המוסר וחתימתו.

המבקש לא צירף אסמכתא בדבר הבירור שערך או טופס מעקב משלוחים לביסוס טענתו כי לא קיים דואר רשום במספר המצוין על גבי אישור המסירה. המבקש אף לא תמך בקשתו בתצהיר ערוך כדין. בנסיבות אלה, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על קנס נשלחה למבקש ולאחר ביקור שלישי הודבקה במקום בתאריך 19.5.19, ומכאן שגם לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק אלא בשיהוי ניכר ורק כאשר התברר לו כי הרשעותיו פוגעות ברישיונו.

8. מעבר לכך, לא מצאתי ממש בטענותיו של המבקש בדבר כשלים ראיתיים בדו"ח. במכלול הנסיבות, איני סבורה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשפ"א, 04 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.